

תמיד עיני ה'

אינן זה כי אם "בית אלקים", וזה שער השמים!

אלקיד בה

בא"י שאין שר ומזל מושל בה כ"א האל ית', היא מושפעת מאתו ית' מדי יום ביום ומדי שנה בשנה בכל הדברים הצריכים למוזנות האדם וחיוו, אבל שאר הארצות הם מושפעים ע"י השר והמזל השולט עליהם לזמן קצוב, כפי מה שחלקו לו למעלה. והוא דמיון מלך גדול מושל בד' פנות העולם, שהוא שולח למקומות הרחוקים ממנו הדברים הצריכים אליהם לזמן רב, כדי שלא יצטרך לשלוח כמה פעמים, ובמקום מושבו אינו מחלק להם כ"א מדי יום ביומו או מדי חדש בחדשו, להיותו קרוב אליהם, ויכול להשלים חסרונם בכל יום. (בית אלקים לחמב"ט, שער התפילה פרק ה')

**ב"ה – ספר "ארץ ישראל", מדור "עין הארץ" ח"א – גליון 76 – יז סיון תשס"ד לפ"ק
ז"ל בקביעות ע"י: "אגודת העולמי הכללי למען ישוב ארץ ישראל" – עיה"ק ירושלים תובב"א**

גליון יומי לחיזוק והתעוררות למצות ישוב ארץ ישראל להחזיר עמדת מצות ישוב א"י ליושנה, להחזרת כל אחב"י לארצינו הקדושה, ועי"ז נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א ארץ אשר ה' אלקיד דורש אותה, תמיד עיני ה' אלקיד בה

ספר אוהב ישראל - פרשת עקב

ארץ אשר ה' אלהיך דורש אותה וגו' אחרית שנה. הענין הוא שכל תיבה מלשון הקודש צריך לחקור על השורש שלה מאיזה עולם נלקחה דרך משל דורשת הוא לשון דרושת החכם ולשון חקירה שחוקר על הדבר, ואיתא ציון דורש אין לה (ירמיה ל, יז) מכלל דבעי דרישה (ר"ה ל). דהיינו הצדיק נקרא ציון ע"ד שאמר רשב"י אנא סימנא בעלמא, ר"ל שכל המשכות הנמשכות מעולם לעולם הכל הוא ע"י הצדיק מעולמות העליונים מאוד לעולמות התחתונים כל השפעות הנמשכים הוא רק ע"י התפלה, ואיתא (סוכה יד). למה תפלתן של צדיקים דומות לעתר מה עתר מהפך את התבואה כו' כך תפלתן של צדיקים מהפכת מדה"ד למדה"ר. והענין הוא, שיאשיהו המלך ע"ה שלח לחולדה הנביאה לשאול ממנה נביאות מחמת שהאשה היא רחמניות ביותר, ולכאורה אינו מובן מה לו יתרון ברחמנות שלה הלא הדבר אשר ישים אלהים בפיה אותו תדבר לא תוסיף עליו כו', אך האמת הוא אע"פ שאותיות הנבואה באים להנביא באיזה סגנון אעפ"כ ביד הנביא יש כח ויכולת להפכו מכסא דין לכסא רחמים אשר על כן האיש שאינו רחמן כמו האשה לא היה מהפך כי גם הרשעים ולא כן האשה שהיא רחמנית:

וצריך להבין הענין באיזה אופן הוא מהפך, והוא ע"ד מ"ש (ישעיה נ, יד) ה' אלהים נתן לי לשון לימודים היינו שהלשון הוא הדורש וממנו נמשך להדיבור ולהלשון הוא נמשך מהמחשבה הוא חכמה, היינו (ונראה ע"ד ששמעתי מבן הרב משם הרב ז"ל שע"י הניגון יכול להפך פי' האותיות היינו טעמים חכמה ובזה היא המשך לדברים האלה) כשאדם דורש על אוהבו הוא מחמת שנתעורר בו אהבה וחכמה על כן הוא חוקר עליו היינו מטיפה הזרעית שבאה ממנו

ליסוד וכשהוגד לו על אזהבו שדרש עליו טוב אזי הלשון גורם תענוג ובאם לאו אזי נתעורר לו גודל הרחמנות. נמצא הלשון הוא המחבר הכל לעולם התענוג הוא חכמה וכולם בחכמה אתברירו, וכמו כן הצדיק צריך דרישה לכל המשכות שלו ולבררם וזהו מכלל דציו"ן בעי דרישה, היינו התחברות לחכמה וזהו הלשון בעצמו דרשת החכם שהחכם כשמתקשר בחכמה אז הוא דורש ומחבר האותיות לחכמה וה' בחכמה יסד ארץ וחכמים נק' עיני העדה, וזהו ארץ אשר ה' אלהיך דורש אותה תמיד עיני ה' אלהיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה, מראשי"ת השנה היינו חכמה שנק' ראשית כנודע ועד אחרית שנה מדריגות התחתונים כנודע. והבן זה היטב:

והארץ אשר אתם עוברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעות למטר השמים תשתה מים
ארץ אשר ה' אלקיך דורש אותה תמיד עיני ה' אלקיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה

